

til lov om pension og hjælp til enker m. fl., anvendes intet personfradrag. Hvis den skattepligtige kun modtager delpension, jfr. § 1 a i lov om folkepension, § 1 a i lov om invalidepension eller § 2 A i lov om pension og hjælp til enker, anvendes dog det i stk. 1, 1. eller 2.-4. pkt. nævnte personfradrag nedsat forholdsmæssigt, således at det svarer til den manglende bopælstid. Er den skattepligtige kun berettiget til halvt grundbeløb og halvt invaliditetsbeløb, jfr. invalidepensionslovens § 3, stk. 4, og er han ikke ved indkomstårets udgang sambeskattet med en ægtefælle, anvendes det i stk. 1, 1. pkt. nævnte personfradrag.

Stk. 3. For personer, der er skattepligtige efter § 1 og i en del af indkomståret modtager pension m. v. som nævnt i stk. 2, anvendes et personfradrag, der er sammensat af fradraget efter stk. 1, nedsat forholdsmæssigt, således at det svarer til den del af indkomståret, hvor den pågældende ikke modtog pension m. v., og det eventuelle fradrag efter stk. 2, nedsat forholdsmæssigt, således at det svarer til resten af indkomståret“.

7. § 37 B, 1. pkt. affattes således:

„Vedkommende amtsskatteråd — i København og på Frederiksberg vedkommende skattedirektorat — kan tillade, at det personfradrag, som skal anvendes efter § 37, stk. 1, 1. pkt., for en person, der er skattepligtig efter § 1, og som ikke ved indkomstårets udgang er sambeskattet med en ægtefælle, forhøjes til det dobbelte, når han godtgør, at han har børn, herunder stedbørn, adoptivbørn og plejebørn, som ved begyndelsen af det kalenderår, hvori skatten betales, er fyldt 17 år og er under uddannelse.“

8. Efter § 37 B indsættes:

„§ 37 C. Dør en ugift person, anvendes det personfradrag, som han er berettiget til efter § 37 eller § 37 B ved beregningen af slutskatten for tiden fra indkomstårets begyndelse til dødsfaldet. Hvis afdøde var gift ved dødsfaldet, anvendes summen af de personfradrag, som ægtefællerne er berettiget til efter § 37. Reglen i § 36, stk. 2, anvendes ikke.“

Stk. 2. Ved beregningen af skatten for længstlevende for det indkomstår, hvori ægtefællens dødsfald har fundet sted, anvendes summen af de personfradrag, som ægtefæl-

lerne er berettiget til efter § 37. Reglen i § 36, stk. 2, anvendes ikke. Foretages der efter § 13 skatteberegning på grundlag såvel af en hustrus særskilte indkomst som af ægtefællernes øvrige indkomst, anvendes ved hver af skatteberegningerne det personfradrag, som den pågældende ægtefælle er berettiget til. I det omfang, et personfradrag ikke kan udnyttes til nedsættelse af skatten vedrørende den ene skatteberegning, anvendes det til nedsættelse af skatten vedrørende den anden skatteberegning. Ministeren for skatter og afgifter giver nærmere regler om tilfælde, hvor det er personfradraget vedrørende særskilt indkomst, der ikke kan udnyttes fuldt ud. Hvis skifte af afdødes bo er påbegyndt i umiddelbar forbindelse med dødsfaldet, og længstlevende ved udløbet af det nævnte indkomstår er sambeskattet med en ny ægtefælle, anvendes dog ved skatteberegningen for længstlevende kun det personfradrag, som han er berettiget til efter § 37.

§ 37 D. For personer, der efter § 2 er skattepligtige af indtægter som nævnt i § 43, stk. 1 og stk. 2, litra b, d og f, anvendes et personfradrag efter reglerne i § 37. Er den skattepligtige gift ved udløbet af indkomståret, forhøjes det i § 37, stk. 1, 1. pkt. nævnte personfradrag til det dobbelte. Dette gælder dog ikke, hvis ægtefællen er skattepligtig efter § 1 eller er omfattet af reglen i 1. pkt. eller modtager pension som nævnt i § 37, stk. 2. Når ganske særlige omstændigheder taler derfor, kan ministeren for skatter og afgifter eller den, han bemyndiger dertil, tillade, at der for personer, som er skattepligtige efter § 2, stk. 1, litra a-d, anvendes personfradrag i videre omfang end anført foran, dog ikke med større beløb, end der tilkommer personer, som er skattepligtige efter § 1.“

9. I § 43, stk. 2, ophæves litra c.

10. I § 48, stk. 4, 4. pkt., § 50, stk. 2, § 94, stk. 2, og § 95, stk. 3, ændres „§§ 37 og 37 B“ til: „§§ 37 og 37 B-37 D“.

§ 3.

I § 3, stk. 2 og 3, i lov om nedslag i skatteansættelsen for renteindtægter m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 621 af 20. december 1974, ændres „30.000 kr.“ til „20.000 kr.“.